

[Brixtofte]

prøver at forhindre, at den enkelte får deltidsbeskæftigelse som ønsket. Ikke mindst organisationerne blander sig voldsomt i dette spørgsmål.

Venstre ønsker fastslået ved lov, at når arbejdsgiveren og den enkelte er enige om deltidsbeskæftigelse, kan ingen hindre, at den ansattes ønske imødekommes.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til ministeren for offentlige arbejder:

Forespørgsel [om Farøbroprojektet] af Margrete Auken (SF) m.fl.

(Forespørgsel nr. 14. Anmeldt 17/1 80).

Første næstformand (Enggaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ikrafttræden for Grønland af lov om skibsfartens betryggelse.

(Lovforslag nr. L 55. Fremsat 4/12 79. Første behandling 16/1 80. Anden behandling 22/1 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 126 stemmer.

Første næstformand (Enggaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om filmcensur.

(Lovforslag nr. L 76. Fremsat 6/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg ved ikke, om det er det nys overståede børneår, der har tændt stjerner hos kulturministeren, men faktisk indebærer denne lovændring en gave til alle danske børn mellem 7 og 11 år. Men inden jeg nu foreslår, at disse børn går i takkeoptog til ministeren, så bør man måske slå lidt koldt vand i deres blod.

Denne lovændring er desværre ikke nogen garanti for, at et hav af egnede børnefilm nu vil vælte ind på de danske biograflærreder. Ministeren skriver i bemærkningerne, at ved hjælp af denne ændring vil der ske en stigning i antallet af film, som de 7-11-årige kan gå til. Men der ligger jo desværre ikke indbygget i lovændringen, at der nu skabes kvalitetsfilm for børn. Effekten kan i virkeligheden blive, at det bliver nogle flere sødsuppe- og voldsfilm – C- og D-film – film, som de hidtil har været forskånet for på grund af en lidt hed kærlighedsscene eller et slagsmål, de får lejlighed til at se. Hvis dette bliver det eneste resultat af lovændringen, så burde man måske i virkeligheden stemme imod, men socialdemokrater er optimister, og vi tror som sagt, at denne ændring også vil åbne mulighed for udvidelse af de 7-11-åriges filmhorisont.

Vi mener ligesom ministeren ikke, at man kan tage skridtet fuldt ud og afskaffe filmcensuren for børn. Det er næsten umuligt at forklare børn, hvorfor der er film, som de ikke må se. Specielt er det svært, efter at fjernsynet med det mere frie valg er kommet til. Børnene ved desværre ikke, hvor meget skidt filmcensuren sparer dem for. Jeg er i mindre grad bange for det, der kaldes de stærke kærlighedsscener. Jeg mener, at vi først og fremmest sparer dem for en del underholdningsvold, og vi sparer først og fremmest børnene for det spild af tid, det er at se en række af disse film.

Jeg tror godt, man kunne forestille sig et samfund, hvor filmcensur for børn ville være overflødig, og hvor man alene arbejdede